

Program nauczania dla doradców zawodowych

Jednostka E: Co można zrobić, aby ułatwić dostęp

Ta licencja pozwala Tobie (lub innym osobom) na dzielenie się, remiksowanie, przekształcanie i budowanie na podstawie tego materiału w sposób niekomercyjny, pod warunkiem, że wspomnisz o partnerach projektu Work4Psy i udzielisz licencji na swoje nowe dzieła na identycznych warunkach.

Treść:

Burza mózgów: Przemyslenia i doświadczenia - co mogłoby się sprawdzić?

Wykład: Co wiemy, że jest potrzebne?

Grupy dyskusyjne i dyskusja w klasie: jak Twoje doświadczenia mają się do stanu badań?

Na początek - jakie są Twoje przemyślenia i doświadczenia?

- Co pomogło w Twoim własnym doświadczeniu
- Co mogłoby pomóc, biorąc pod uwagę naszą wiedzę na temat problemów z dostępem do rynku pracy?
- Przypnij to na tablicy i wyjaśnij w kilku słowach

Do potrzeb dyskusji: Jak wiele możemy zrobić - a jak wiele zależy od innych specjalistów, interesariuszy, instytucji itp

...

Później wrócimy do tej tablicy: jak nasze doświadczenia i pomysły mają się do badań?

Wczesna interwencja

Problemy ze zdrowiem psychicznym mogą pojawić się już na wczesnym etapie dorastania i w młodym wieku. Niezdiagnozowane i nieleczone mogą prowadzić do porzucenia szkoły, szkolenia zawodowego, studiów lub pierwszej pracy.

Dlatego tak ważne jest wczesne rozpoznanie i wsparcie. Oznacza to przede wszystkim dostęp do psychoterapii. Ważne jest jednak także wczesne włączenie doradztwa zawodowego, aby radzić sobie z zakłóceniami w biografii edukacyjnej i zawodowej.

Świadomość zdrowia psychicznego

Świadomość społeczeństwa w zakresie zdrowia psychicznego może przeciwdziałać stygmatyzacji. Może także przyczynić się do wychwytywania wczesnych sygnałów ostrzegawczych i oferowania wsparcia. Ponadto może przyczynić się do tego, by instytucje edukacyjne i miejsca pracy w mniejszym stopniu przyczyniały się do powstawania problemów związanych ze zdrowiem psychicznym (zapobieganie), a w większym stopniu uwzględniały potrzeby osób z zaburzeniami psychicznymi (integracja)

Wsparcie łatwego dostępu

Choroby psychiczne mogą wpływać na motywację, orientację, planowanie itp. Dlatego ważne jest, aby usługi wsparcia (psychologiczne, socjalne, związane z zatrudnieniem, mieszkaniem itp.) były łatwe do znalezienia i łatwo dostępne. Muszą one być przyjazne dla użytkownika (i przyjazne na poziomie ludzkim), aby uniknąć frustracji, która mogłaby zniechęcić do dalszego kontaktu.

Zaangażowanie sieci osobistych

Osoby, które przeżyły destrukcyjne doświadczenia, często związane z chorobą psychiczną, mogą odnieść korzyści ze wsparcia osoby godnej zaufania (opiekuna nieformalnego) oraz z otoczenia osób wspierających. Opiekunowie nieformalni i inni członkowie sieci osobistej, jeśli nie mają nic przeciwko temu, powinni uczestniczyć w działaniach na rzecz szkolenia zawodowego i/lub zatrudnienia.

Wsparcie materialne ma znaczenie

Nawet bez zaburzeń psychicznych odnalezienie swojej drogi przez szkołę, szkolenie zawodowe, studia i zatrudnienie jest prawie niemożliwe, jeśli ciągle trzeba się martwić o to, czy uda się zapłacić rachunki. Bezdomność jest realnym zagrożeniem dla wielu osób z zaburzeniami psychicznymi. Dlatego ważne jest, aby zapewnić informacje i wsparcie przy ubieganiu się o świadczenia, stypendia edukacyjne, mieszkania socjalne.

Nowoczesne doradztwo zawodowe

Osoby niepełnosprawne często korzystają z ograniczonej formy doradztwa zawodowego, co wynika głównie z dostępności specjalistycznych miejsc szkoleniowych i niskich oczekiwań. Młodzi ludzie z zaburzeniami psychicznymi potrzebują pełnego doradztwa zawodowego - w tym odpowiedniej, narracyjnej analizy biograficznej, jak i analizy ich marzeń, potencjału, realnych alternatyw w ramach systemu wsparcia osób niepełnosprawnych i poza nim. To, co ogólnie uznaje się za dobre doradztwo zawodowe, musi mieć zastosowanie także do tej grupy.

Podójście oparte na zdolnościach

Oceniając konsekwencje stanu psychicznego, często koncentrujemy się na deficytach funkcjonalnych. Takie podejście do deficytu jest częściowo uzasadnione, aby uniknąć nieodpowiedniego stresu w krótkiej perspektywie, ale na dłuższą metę przynosi skutki odwrotne do zamierzonych, ponieważ działa demotywująco i destabilizująco. Należy skupić się na zdolnościach, w tym na tych, które można rozwijać z biegiem czasu. Nawet jeśli nie są one osiągalne natychmiast, stanowią ważne punkty orientacyjne dla określenia celów pośrednich.

Dopasowanie

Wykazano, że bardzo ważne jest właściwe dopasowanie osoby do stanowiska. Należy pamiętać, że równie ważne jest unikanie pracy zbyt mało wymagającej, jak i zbyt stresującej. Ważne jest także znalezienie sensownego zatrudnienia. Dotyczy to nie tylko całej planowanej kariery zawodowej, ale także miejsc pracy (np. jeśli uznaje się, że zdobycie doświadczenia zawodowego jest pomocne w przyzwyczajeniu się do rutynowych czynności zawodowych, ważne jest, by ta praca posiadała właściwe znaczenie dla młodego człowieka)

Podejście zintegrowane

Wsparcie nie może się skończyć z chwilą znalezienia miejsca szkolenia lub pracy. Należy zapewnić niezbędne dostosowanie do harmonogramów pracy i profili zadań (i w razie potrzeby je sfinansować). W razie potrzeby należy także zapewnić wsparcie psychospołeczne na miejscu (np. trenera zawodowego). Wsparcie w sytuacjach kryzysowych musi być dostępne "na wezwanie". Nauczyciele, pracodawcy, opieka społeczna, terapeuci i biura karier - wszyscy muszą brać udział w tym procesie.

➤ Podejście zorientowane na klienta

Profesjonalizm polega na autonomii klienta. W miarę możliwości decyzje powinny być ostatecznie podejmowane przez samą młodą osobę z zaburzeniami psychicznymi. Może to być trudne, w zależności od charakteru i ciężkości choroby, ale nawet jeśli możliwości wyboru są ograniczone, istotne jest, aby pacjent miał do wyboru realne alternatywy.

Złoty standard: Indywidualny dobór zatrudnienia i wsparcie (IPS)

Wykazano, że najlepszym podejściem do integracji zawodowej osób z poważniejszymi zaburzeniami psychicznymi jest kompleksowa forma zatrudnienia wspomaganego, w której znalezienie odpowiedniego miejsca pracy lub ścieżki edukacyjnej dla danej osoby jest ważniejsze niż dostosowanie jej do (ograniczonego) wyboru miejsc. Proces dostosowania jest więc wzajemny, w którym dzięki profesjonalnemu wsparciu, miejsce pracy i pracownik wzajemnie się dostosowują. Integracja odbywa się raczej w regularnych miejscach pracy i szkoleń niż w specjalistycznych ośrodkach szkoleniowych lub zakładach pracy chronionej.

Omówienie: Co można zrobić?

- Co już zostało zrobione?
- Które z tych elementów mógłbyś (częściowo lub całkowicie) wdrożyć do swojej praktyki?
- Które z nich będą trudne? Co musiałyby się zmienić, aby można było je zastosować w praktyce?
- Jak to się ma do punktów określonych na początku sesji?

...

Zaprezentuj grupie jedno z wybranych zagadnień - pozostali mają przedstawić swoje własne zdanie

...

Porozmawiaj z sąsiadem, aby ustalić dwie kwestie, które chciałbyś omówić

Zapoznaj się z
Zestawem narzędzi na
temat modelu
Work4Psy (część B,
rozdział 1)

**Dziękujemy za uwagę.
Jakieś pytania?**

work4psy@hdba.de